

РЕШЕНИЕ

№ 1652

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 15.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8028** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 22, т. 1 от Закон за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, район „В. В.“, „В. Т.“- Е, [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от всеки от членовете на Управителния съвет - Р. Г. Л., И. Г. Г. и А. А. К., подадена чрез адв. Н. Б. – ВАК, срещу Решение № Ж-477 от 02.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

С жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорвания административен акт поради допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му, липса на мотиви, противоречие с материалноправни разпоредби и целта на закона. Твърди се, че КЕВР не е изпълнила задължението си за установяване на всички факти и обстоятелства от значение за случая в нарушение на чл. 9 и чл. 36 от АПК. В настоящия случай, според жалбоподателя, Комисията се е произнесла, без да събере всички доказателства, при неизяснена фактическа обстановка, като по този начин оспореният акт се явява издаден при непълнота на доказателствата и в нарушение на изискването на чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3/2013 г. Твърди се в тази връзка, че обжалваният акт е немотивиран и само формално създава привидност за наличие и съдържание на мотивите, обосновали решението на административния орган. Твърди се, че КЕВР не е обсъдила, нито е отхвърлила аргументирано доводите на електроразпределителното дружество, че присъединяването на Ф. би довело до

колебания и смущения в напрежението на електрическата енергия по въздушната мрежа, че наведените доводи са отхвърлени от Комисията единствено поради липса на представени доказателства, каквито обаче самият административен орган не е изискал в нарушение на вменените му по чл. 36 АПК задължения. На следващо място, административният орган е приел, че издаденото от дружеството становище по същество представлява отказ за присъединяване, но не анализира хипотезите, при които е допустим такъв. Оспорва се становището на КЕВР, че [фирма] има законоустановено задължение да поддържа, изгражда и реконструира своята мрежа, както и да присъединява нови обекти на производители съгласно чл. 116 от Закон за енергетиката, като излага доводи, че това задължение не е вменено по отношение на конкретно трасе от мрежата, още по-малко по отношение на конкретно лице, тъй като задължението на електроразпределителното дружество да поддържа и реконструира своята мрежа не възниква спрямо всеки бъдещ производител във връзка с направено от него искане, още по-малко за реконструкция в посочен от производителя срок. Сочи се липса на ясни мотиви в обжалваното решение относно твърдяното от КЕВР нарушение на чл. 27 от ЗЕВИ и неяснота в какво всъщност се състоят задължителните указания към [фирма] за издаване на становище за условията за присъединяване, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ. Иска се отмяната на оспорвания акт и връщане на преписката на КЕВР със задължителни указания по събиране на доказателства и произнасяне след събирането и обсъждането им, евентуално – отмяна на решението като незаконосъобразно поради съществено нарушение на материалния и процесуалния закон. Претендират се направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата. Поддържа становището, че реконструирането и изграждането на електроразпределителната мрежа е подчинено на планиране и не може да бъде гарантирано присъединяването на всеки производител, при положение че това би създавало недопустимо влошаване на качеството на електрическата енергия. Позовава се на заключението на назначената по делото съдебна електротехническа експертиза.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява по делото от юрисконсулти М. и Б.. Оспорва жалбата с аргументи, подробно изложени в представени писмени бележки. Позовава се на утвърдената практика на ВАС по идентични казуси, съгласно която влошаване качеството на подаваното електроснабдяване на вече присъединени клиенти към мрежата не е основание за отказ в хипотезата на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Прави се възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение в случай на отхвърляне на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител по делото и не изразява становище.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е безспорно, че [фирма] е подало искане № [ЕГН]/08.01.2021 г. за проучване условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ на фотоволтаична електрическа централа /Ф./ с мощност от 30 kW, планирана за изграждане в УПИ XI-263, кв. 33, [населено място], [община], област В. Т. – собственост на дружеството съгласно Нотариален акт за

покупко-продажба на недвижим имот № 190, том IV, рег. № 2739, нотариално дело № 527 от 2020 г., от 30.11.2020 г.

Представени са протоколи № 00001110/17.03.2021 г. и № 00001109/17.03.2021 г. за монтиране и демонтиране на анализатори на качеството на доставяната електрическа енергия в мястото на присъединяване на последния стълб на клон „Б“ от ВМНН на ТП 7, [населено място]. Съгласно Констативен протокол с резултати от проверка относно параметрите на доставяното напрежение № 447/18.03.2021 г. показателите на качеството отговарят на нормативните изисквания.

[фирма] се е произнесло по искането със Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № П-ВИ-40/26.01.2021 г., с което по същество е отказало присъединяване на заявената централа с мотив, че капацитетът на ВМНН, клон „Б“ на ТП 7, [населено място], е почти изчерпан и за присъединяване на нови производители е необходима реконструкция на електроразпределителната мрежа с подмяна на проводниците при последния стълб на клон „Б“ от ВМНН на ТП 7 на [населено място], която се предвижда в инвестиционната програма на дружеството за 2024 г. Посочено е, че присъединяването на процесната Ф. ще влоши техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района и ще доведе до колебания в електроподаването. Определен е срок за изграждане на необходимите съоръжения от [фирма] съгласно одобрена инвестиционна програма за 2024 г. В становището е посочено, че така определените условия за присъединяване са със срок на валидност от 6 месеца.

Срещу горното становище на [фирма] е подадена жалба от управителя на [фирма], в която се излагат оплаквания срещу така определения срок за извършване на реконструкция съгласно инвестиционната програма на Е. за 2024 г. Счита, че по този начин индиректно се ограничава законово гарантираната възможност за присъединяване на обекта по реда на чл. 22, ал. 5 и чл. 23 от ЗЕВИ, като в същото време не представлява отказ по чл. 117, ал. 4 от ЗЕ. Моли становището да бъде преразгледано.

Съгласно позицията на [фирма] същото няма безусловно задължение да присъедини всеки производител, а следва да гарантира качеството на подаваната електрическа енергия съгласно издадената му лицензия, като, в случай че евентуално присъединяване ще влоши това качество, следва да го откаже.

По случая е назначена проверка от КЕВР, във връзка с която е изготвен Доклад вх. № Е-Дк-638 от 29.06.2021 г. на Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, в който е изложена фактичката обстановка и е изразено становище, че жалбата е основателна предвид това, че [фирма] не е предоставило достатъчно данни за реализирани товари на клон „Б“ от ВМНН, поради което твърдението, че присъединяването на Ф. би довело до колебания в напрежението на ВМНН, е изцяло недоказано. Посочено е, че, в случай че се влошат показателите на качеството на доставяната електрическа енергия след присъединяване на Ф., причината за това ще бъде неспазени лицензионни задължения на мрежовия оператор за поддържане и реконструкция на елементите на разпределителните мрежи в състояние да предоставят услугата достъп и пренос на електрическата енергия с регламентирани показатели.

Съгласно представено извлечение от Протокол № 133 от 02.07.2021 г. за проведено закрито заседание на КЕВР на 02.07.2021 г., е подложен на обсъждане горепосоченият

доклад по жалбата на [фирма] срещу Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № П-ВИ-40/26.01.2021 г. С четири гласа „за“ /от които три гласа на членове със стаж в енергетиката/ на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прието Решение № Ж- 477 от 02.07.2021 г., с което е уважена жалбата на [фирма] и е задължено [фирма] в 7-дневен срок от получаване на решението да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ, на [фирма] за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ XI-263, кв. 33, [населено място], [община], област В. Т., с посочен срок за изграждане и въвеждане в експлоатация на предвидената реконструкция на клон „Б“ на ВМНН в участъка от трафопост ТП 7, [населено място], до последния С. НН, до 30.12.2021 г., както и в 7-дневен срок след приключване на дейностите да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им. Изложените мотиви за така приетото решение съвпадат със становището на експертите от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, изложено в горния доклад. Прието е, че съгласно чл. 116 от ЗЕ операторът – в случая [фирма], има задължение да поддържа и реконструира мрежата, така че да присъедини по реда на чл. 24 от ЗЕВИ всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, а от друга страна – не е доказало, че присъединяването на заявената от [фирма] Ф. би довело до влошаване на качеството на електроснабдяването.

Като доказателства по делото са приобщени представените с жалбата и с административната преписка писмени документи.

В съдебното производство е назначена съдебна-електротехническа експертиза със задачи да отговори на въпросите присъединяването на процесната Ф. към електроразпределителната мрежа на [фирма] би ли се отразило върху качеството на доставяната ел. енергия до потребителите и по какъв начин - би ли довело до колебания в напрежението на ВМНН /въздушната мрежа-ниско напрежение/. Съгласно заключението на експертизата, което се кредитира от съда като даващо пълен отговор на поставените въпроси, обективно и компетентно изготвено, предвид възможностите на съоръженията в подстанцията, както и на техническите характеристики на разпределителната мрежа и присъединените към нея клиенти на [фирма], при присъединяване на нова Ф. напрежението ще надхвърли допустимите стойности на ниво ниско напрежение. Направен е извод, че, в случай че бъде изградена Ф., така както е предписала КЕВР, ще се нарушат изискванията за качеството на електрическата енергия /допустимо отклонение на напрежението по БДС/, доставяна до вече присъединени към мрежата обекти на клиенти и производители, присъединени към въпросната въздушна мрежа НН, клон „Б“ от ВМНН /въздушната мрежа - ниско напрежение/ на ТП 7, [населено място]. Обяснено е, че присъединяването на всеки генератор към мрежата предизвиква повишаване на напрежението в точката на присъединяване и оразмеряване на присъединяването на електроцентрала е необходимо, за да бъдат спазени всички параметри на качеството на напрежение според БДС ЕМ 50160.

Заключението на експертизата е оспорено от ответника като неотнормено към предмета на делото, тъй като същият е правен и касае въпроса дали Е. е задължено да присъедини Ф. при изпълнение на заложените в закона изисквания.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 АПК срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, от лице с право и интерес от оспорване, поради което следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По съществуването на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт – Решение № Ж- 477 от 02.07.2021 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. В съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Разпоредбата на чл. 142, ал. 4 от с.н.а. предвижда като абсолютна положителна процесуална предпоставка предварителното разглеждане на жалбата от съответното дружество, за да бъде разгледана същата от КЕВР, като при това жалбоподателят следва да не е удовлетворен от отговора по нея или да не е получил отговор. В случая това изискване е спазено. [фирма] е изпратило жалбата на [фирма] на Комисията, без да се произнесе изрично по нея, но като е изложило мотиви в писмено становище в смисъл, че поддържа изложеното вече по искането на [фирма] за присъединяване на процесната Ф..

Спазени са изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. По силата на чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/ при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея. Нормата на чл. 143, ал. 6 от посочената наредба също изисква Комисията да разгледа жалбата, ведно с цялата преписка по нея. В конкретния случай с преписката са представени всички относими и необходими за решаването ѝ доказателства, ведно със становище от Е., при което КЕВР е изследвала правнорелевантните факти и е събрала всички относими доказателства. На следващо място, изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата. Не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Актът е издаден в писмена форма и е мотивиран с основанията, които са обусловили конкретното разпореждане, както от фактическа, така и от правна страна.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното пред съда решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание. Наред с това са посочени ясно и нарушените нормативни разпоредби.

По отношение на материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6, Наредбата/. Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява /ал. 7/.

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне /чл. 90, ал. 1 от Наредбата/. Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Лицето,

получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа, или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В ал. 2 е посочено, че заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5.

Операторът на съответната електрическа мрежа разглежда заявленията по реда на постъпването им и с мотивирано становище се произнася по допустимостта на всяко заявление в срок от 14 дни от постъпването му. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от Закона за енергетиката.

Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 /общия ред/ не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл.31 и чл.32 от с.з.

В настоящия случай липсва спор по фактите.

Безспорно е, че [фирма] е подало искане № [ЕГН]/08.01.2021 г. за проучване условията за присъединяване по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ към електроразпределителната мрежа на Ф. с мощност до 30 kW, планирана за изграждане в УПИ XI-263, кв. 33, [населено място], [община], област В. Т. – собственост на дружеството съгласно Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 190, том IV, рег. № 2739, нотариално дело № 527 от 2020 г., от 30.11.2020 г. Към заявлението са приложени всички изискуеми документи по смисъла на чл. 87 и 88 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, за удостоверяване на предпоставките на чл. 24, т.1 от ЗЕВИ, включително са налични доказателства, съгласно които е извършен анализ на качествата на електрическата енергия в точката на присъединяване, който показва, че същата отговаря на нормативните изисквания. Жалбоподателят не е изискал от заявителя други документи или изпълнението на други изисквания, като в същото време не са извършени /с оглед доказателствата по делото/ други проучвания или анализ на възможностите на съществуващата електроразпределителна мрежа за присъединяване на нови производители.

Безспорно е, че заявеният за проучване обект – Ф., е с мощност 30 kW. Налице е яснота и относно собствеността, вида и предназначението на имота, върху който следва да бъде изградена Ф., т. е. процесното искане за присъединяване на [фирма] отговаря на изискванията на чл. 24, ал.1, т. 1 от ЗЕВИ, във вр. с чл. 87 и чл. 88 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г.

[фирма] се е произнесло по искането със Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа №

П-ВИ-40/26.01.2021 г.

Съгласно горното становище за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа, за периода до 2024 г. жалбоподателят не предвижда реконструкция на съществуващата електроразпределителна мрежа и няма възможност за присъединяване на обекта на [фирма] поради изчерпан капацитет на същата и необходимост от подмяна на проводници. В тази връзка е изразено становище, че при присъединяването на обекта при настоящата инфраструктура на електроразпределителната мрежа, поддържана от [фирма], би се влошило качеството на подаваната електрическа енергия, доставяна до вече присъединени към мрежата обекти на клиенти. Не се представят обаче доказателства от технически измервания, които да докажат тези твърдения на Е.. Не са посочени допълнителни условия, на които следва да отговори заявителя, за да бъде присъединен обектът му към мрежата.

Спорът по делото е материалноправен и се свежда до това дали отказът на оператора на разпределителната мрежа за присъединяване на процесните Ф. с мотив за изчерпан капацитет на съществуващия въздушен електропровод е законосъобразен.

С оглед цитираните по-горе правни норми, съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на КЕВР за липса на материалноправна предпоставка за отказ за присъединяване на процесната Ф. поради неизпълнение на лицензионните задължения на оператора на електроразпределителната мрежа и на нормативната уредба относно присъединяване на производители по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, която е специална. Това е така, тъй като осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както се посочи по-горе, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането /ал. 3/, а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището и при издадено разрешение за строеж.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата /чл. 88, ал. 7/, мотивирано да откаже присъединяване /чл. 90, ал. 1/, или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето /чл. 91, ал. 1/. На първо място, следва да се посочи, че настоящият съдебен състав споделя извода на административния орган, че макар жалбоподателят да се е произнесъл по подаденото до него заявление за присъединяване на енергиен обект с т.нар. становище относно срока и условията за

присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа, по съществото си то представлява отказ за присъединяване. Това е така, тъй като, на първо място, е посочено, че няма техническа възможност за присъединяване на обекта до 2024 г., когато ще бъдат извършени необходимите реконструкции, и на следващо, че изложените в същото условия за присъединяване са със срок на валидност от 6 месеца. Т. е. заявителят е поставен в обективна невъзможност да спазва този срок, който изтича на 08.07.2021 г.

Макар доводите на Е. да се потвърждават и от заключението на СТЕ, съдът намира, че същото в частта му относно изводите за техническа невъзможност /нерационалност предвид възможно влошаване на качеството на електрическата енергия/ за присъединяване на процесната Ф. към мрежата е ирелевантно за разглеждания спор, тъй като по отношение на Ф. до 30 kW се прилага редът по чл. 24 от ЗЕВИ и изрично са изключени от приложението на чл. 23 от ЗЕВИ, съгласно който след изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване /ал. 6 от с.з./. С оглед на изложеното незаконосъобразността на отказа за присъединяване произтича директно от нарушение на материалноправни разпоредби и е без значение причината, поради която Е. е в невъзможност да изпълни задължението си за присъединяване на Ф. от процесната категория, доколкото същата касае техническите възможности на мрежата, за която отговаря това дружеството, както и инвестиционните му намерения. Съгласно издадената му лицензия № Л-138-07/13.08.2004 г., [фирма] има задължение да развива мрежата като планира необходимите инвестиции в съответствие с принципа на икономическата целесъобразност и при икономически обосновани разходи с оглед задоволяване търсенето на електрическа енергия на територията на лицензията и осигуряване на транспортирането на електрическата енергия до потребителите, както и да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията на закона. В случая жалбоподателят нарушава задълженията си по издадената му лицензия, а от друга страна, отказът за присъединяване по причини, различни от формулираните в закона, може да се разглежда като нарушаване на изискването за равнопоставеност, което е задължено дружеството да следва съгласно лицензията, тъй като лицето, което заявява присъединяване е поставено в неравнопоставено положение спрямо предходни заявители, само защото заявлението му е подадено след техните.

Действително, задължението на Е. по чл. 116, ал. 1 ЗЕ не е безусловно, а е поставено в зависимост от изпълнението от заявителя – производител на ел. енергия, на определени изисквания, изрично изброени в чл. 116 ЗЕ /административни и технически задължения на заявителя/, така и тези по чл. 3, ал. 1 от Наредба № 6, като за целта не трябва да са налице и пречките по чл. 3, ал. 2 от Наредбата. Съгласно посочената нормативна уредба, обектът, подлежащ на присъединяване, трябва да отговаря на техническите изисквания на тази наредба и на наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 от Закона за енергетиката и, кумулативно, а не алтернативно, да не застрашава надеждната работа на електроенергийната система (Е.), сигурността и качеството на снабдяването на клиентите с електрическа енергия, здравето и живота на гражданите и собствеността на трети лица /ал. 2/. В тази връзка електроразпределителното дружество има задължение и да следи за спазване на техническите изисквания, които са необходими за присъединяване към електрическата мрежа на производители и клиенти на електрическа енергия.

В настоящия случай обаче, както се посочи по-горе, са направени измервания на ел.

енергия в точката на присъединяване на бъдещия обект – Ф., съгласно които тя отговаря на нормативните изисквания. Жалбоподателят не излага доводи за постановления по същество отказ за присъединяване, свързани с изпълнение на задълженията и условията за присъединяване, които са вменени на заявителя. Мотивът за това е необходимост от реконструкция на мрежата, каквато съгласно инвестиционната програма на оператора не се предвижда до 2024 г. В тази връзка административният орган правилно се е позовал на чл. 116, ал. 3 ЗЕ, съгласно който операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електроразпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяване. Не се споделят доводите на жалбоподателя, че не била ясна волята на органа предвид позоваването на чл. 27 ЗЕВИ, в който е регламентирано разпределението на разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването. Последното логически е обвързано с горното задължение на оператора, като е допълнителен аргумент, че задължението и разходите за осигуряване на необходимата инфраструктура за изпълнение на условията на лицензията и присъединяване на производители на електрическа енергия е за Е.. Изрично органът се е позовал на ал. 2 от с.з., като я е цитирал в мотивите на административния акт.

От друга страна, жалбоподателят не представя доказателства от технически измервания, които да доказват изчерпвания капацитет на мрежата в посочената точка на присъединяване, нито са посочени допълнителни условия, на които следва да отговори заявителят, за да бъде присъединен обектът му към мрежата. Последното потвърждава горния извод, че причината за липсата на възможност за присъединяване на Ф. е изцяло в [фирма], а заявителят е изпълнил всички нормативно установени условия за това.

С оглед на горния анализ, изчерпването на одобрените електрически мощности за съответния район е непротивопоставимо на заявителите за обекти по чл. 24 ЗЕВИ. Поради това жалбоподателят не е освободен произволно или с бланкетни мотиви да отказва всяко искане за присъединяване на обекти по чл. 24 ЗЕВИ, а още по-малко дружеството да оправдава отказа за присъединяване със собственото си неизпълнение на предвидени в закона задължения или със свои инвестиционни намерения, при това за години напред.

Наред с горното, член 13, параграф 1, първа алинея от Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ, L 140/16 от 5 юни 2009 г.), която продължава да действа до 30.06.2021 г., която е транспонирана със ЗЕВИ, предвижда държавите членки да гарантират, че националните правила относно разрешителните процедури, прилагани по отношение на централите за производство на електроенергия от възобновяеми източници, са пропорционални и необходими, а буква "е" на същия текст конкретизира, че за малките проекти и за децентрализираните устройства за производство на енергия от възобновяеми източници са установени опростени и облекчени процедури за получаване на разрешение, когато това е целесъобразно, включително чрез обикновено уведомяване, ако то е разрешено от приложимата регулаторна рамка.

Именно такава опростена и облекчена процедура за присъединяване на процесната Ф. е предвидена в чл. 26 ЗЕВИ. Тъй като обектите по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ са с малка мощност, законодателят е преценил, че независимо от броя на заявленията за тях, отказ или връщане на заявленията поради изчерпване на мощността не се прилага.

за обектите Обратното, чл. 23 ЗЕВИ не предвижда облекчената процедура за присъединяване за посочените в него обекти, а е уредено връщане на подадените заявления след изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район. Следователно, макар облекчената процедура да не изключва съобразяване с целите на ЗЕВИ, свързани с техническата сигурност на електроразпределителната система, тя не дава право на електроразпределителното дружество да отказва присъединяване на Ф. по съображения за изчерпана мощност, при това без да полага каквито и да било усилия за повишаване на тази техническа сигурност съгласно чл. 27, ал. 2 и чл. 28 ЗЕВИ, чрез реализиране на необходимите инвестиционни планове и реконструкции, така че да бъде гарантирано предвиденото в ЗЕВИ право за включване на обектите по чл. 24 на принципа на облекчените административни процедури.

В заключение, настоящият състав намира, че при действащата нормативна уреда Е. не може да отказва присъединяване на обектите по чл. 24 ЗЕВИ със съображения, касаещи липсата му на инвестиционни планове за разширяване на мрежата, тъй като това пряко нарушава задълженията му по издадената му лицензия, чл. 116, ал. 3 ЗЕ и чл. 27 и чл. 28 ЗЕВИ. Изявлението на дружеството, че няма инвестиционни планове за конкретния район за периода до 2024 г., при положение че капацитетът на съществуващата инфраструктура за присъединяване на обекти за производство на енергия е изчерпан, а заложените от закона цели не са постигнати, само по себе си сочи, че дружеството е в нарушение на посочените актове на националното и европейското право.

Накрая, следва да се отбележи, че не е допуснато съществено процесуално нарушение от КЕВР във връзка с твърденията на жалбоподателя за непълнота на доказателствата. При положение, че самият той не е представил никакви доказателства за изчерпвания капацитет на мрежата и евентуалното влошаване на качеството на електроенергията в случай на присъединяване на процесната Ф., липсва задължение за административния орган да извърши проучване на техническите възможности на мрежата и да провери фактите от становището на Е., при все че същите са лаконични и не съдържат конкретни данни за съществуващото натоварване и евентуално увеличаването му след присъединяване на процесния обект. Тя не е длъжна да извърши сама проучването, за което със закон е задължено самото Е., нито е длъжна да изложи мотиви по въпроси, които не са развити подробно в отказа на самото дружество. Липсата на такова проучване и на каквито и да било доказателства, подкрепящи съображенията в отказа, е самостоятелна причина за основателност на жалбата на засегнатото лице по чл. 22 ЗЕ. В тази връзка съдът намира, че липсата на изричен отказ за присъединяване на Е. е опит да се заобиколи възможността на засегнатото лице да формира представа за същността на документа и мотивите за издаването му, което пряко рефлектира и върху възможността за оспорването му и реализиране на правата му по закон /чл. 24 от ЗЕВИ/.

В този смисъл има непротиворечива съдебна практика на ВАС по идентични казуси – решение № 11641 от 16.11.2021 г. по адм. дело № 5549/2021 г. на ВАС, Трето отделение, решение № 6249 от 26.05.2021 г. по адм. дело № 8698/2020 г. на ВАС, Трето отделение, решение № 6224 от 26.05.2021 г. по адм. дело № 9343/2020 г. на ВАС, Трето отделение, решение № 10416 от 14.10.2021 г. по адм. дело № 3476/2021 г. на ВАС, Трето отделение.

При горните мотиви, съдът намира че Ф., с мощност 30kW за изграждане в УПИ XI-263, кв. 33, [населено място], [община], област В. Т., заявен за присъединяване с искане № [ЕГН]/08.01.2021 г. от [фирма], отговаря на законовите изисквания за присъединяване по реда на чл. 24, ал. 1 от ЗЕВИ и е следвало да бъде

присъединено, което прави отказът на [фирма] за това незаконосъобразен. Оспореното Решение № Ж-477 от 02.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране се явява законосъобразно на всички основания по чл. 146 АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

По разностките:

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена за сумата от 100 лева на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, Административен съд София-град, III-то отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ж-477 от 02.07.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: